

Cătălin Popa (CP), reprezentant Realitatea TV

Răsvan Popescu (RP), președinte C.N.A.

Ioan Onisei (IO), membru C.N.A.

Gelu Trandafir (GT), membru C.N.A.

Dan Grigore (DG), membru C.N.A.

CP: Din această perspectivă se poate vorbi despre un interes public: vorbim despre un sistem de învățământ, vorbim despre un examen de bacalaureat care s-a văzut, cel puțin anul acesta în mod special, a avut foarte multe lacune. Pe fondul acesta, al lipsei de organizare, a apărut și acest caz, un examen periclitat. Vă reamintesc, profesoara făcea parte din comisia de bacalaureat, a fost retrasă din acea comisie de bacalaureat în urma acestei situații, eu cred că putem vorbi de un interes public.

RP: Deci era membru al unei comisii de evaluare dintr-un centru de examen la Zalău. Vi se pare că pune BAC-ul în pericol?

CP: Este directoarea unui liceu. Imaginile circulau printre elevi de o perioadă destul de însemnată de timp, eu cred că vorbim despre raporturile dintre elevi și profesori.

RP: În ce sens? Care era raportul?

CP: Păi atunci când în spațiul public, pentru că internetul este un spațiu public până la urmă, apar asemenea imagini care circulă printre sute, mii de elevi, vă spun sincer, că, dacă vă uitați la traficul pe care îl au acele imagini, e clar că vorbim de o categorie foarte largă de privitori, și vă spun că am încercat să vorbesc cu corespondenții nu numai din acea zonă, ci din toată Transilvania, imaginile circulau de o perioadă lungă de timp, printre copii. Inevitabil, în momentul ăla raportul dintre un profesor și elev suferă niște perturbări. Am încercat să dau timpul înapoi și să mă pun în pielea unui elev. Când vine la oră o profesoară despre care eu am văzut niște imagini imi pun niște întrebări.

Voce: Niște imagini cu ea și sotul ei, la ea în casă.

CP: Dar stați puțin, că nu le-am filmat eu, ca elev, la mine au ajuns.

(...)

IO: Se ajunge ca inspectorul general școlar, intervievat de unul din redactorii dumneavoastră, să spună un lucru esențial, care trebuia să fie abordat din perspectiva dumneavoastră, și anume că aici e vorba de viața privată a unor persoane, că e discutabil și alte organe ar trebui să se ocupe, pentru că de fapt li s-a

spart computerul, a fost piratat și până la urmă au ajuns aceste imagini pe niște site-uri porno.

CP: Asta e o versiune. Există și o altă versiune.

IO: Dați-mi voie. Eu vorbesc despre ceea ce au spus redactorii dumneavoastră.

CP: Vorbiți despre versiunea pe care a spus-o profesoara și, probabil, și inspectoratul.

IO: Eu am fost informat ca telespectator. Și ca membru C.N.A. am a mă pronunța în legătură cu ceea ce a apărut pe post, nu cu ceea ce este în spate, pentru că nu știu ce este în spate. Și, dacă dumneavoastră știți mai multe lucruri, ar fi trebuit să le relevați ca atare. Pe de alta parte, este obligatoriu, potrivit art. 42 din Cod, măcar să fi încercat să fi luat o opinie din partea acestei femei.

RP: Ați încercat la nivelul vreunei redacții să luați acordul pentru difuzare? Acordul?

RP: Nu a fost de găsit?

RP: A reușit cineva să vorbească? Nimeni? Niciuna din redacții nu a reușit să intre în legătură cu persoana respectivă?

Voci: Nu. Ar fi fost bine dacă reuseam...

CP: A fost o "vânătoare"...

IO: Două lucruri sunt de spus. Primul: este interesant că presa locală a reușit să o abordeze. Cel de-al doilea: Nu am niciun motiv să nu cred că ați făcut aceste demersuri, dar jurnalistic era corect să spuneți pe post că ați încercat să o contactați și că nu ați reușit să faceți acest lucru.

GT: Spuneți că "e o versiune". Dar nu apare cealaltă versiune, că femeia și-ar fi pus pe site...

CP: Pai nu avem încă suficiente probe, o documentăm.

GT: Știu, știu...

CP: Avem informații care ne lasă să înțelegem că există și o altă versiune.

GT: Atunci, într-adevăr, dacă exista cealaltă versiune în care ar fi fost... din punctul meu de vedere spun asta... în care aceasta ar fi fost intenția profesoarei să puna acele poze pe site, atunci da, exista clar un interes public, dar până acum n-am văzut versiunea asta nicăieri, singura versiune este că femeii i-au fost furate acele imagini din computer.

RP: Și atunci, în mod firesc, subiectul era mai degrabă invadarea vieții private a unei persoane și atenția

trebuia, eventual, canalizată către cei care au făcut asta, decât să o împrști cu titluri ca “profesoara porno” ...

GT: Sau “lecții de sex” ... Era un supersubiect, într-adevăr, dacă era acțiunea ei de a posta acele imagini...

RP: Era cu totul altceva....

CP: Dar nici nu am dat acest lead pentru că nu avem confirmarea acestei informații. Lead-ul a fost faptul că examenul de bacalaureat de la Zalău este periclitat de apariția acestor imagini.

IO: De ce nu ați intitulat o știre de genul acesta: “examen de bac periclitat” și ați intitulat “profesoară porno”?

CP: Domnul Onisei, eu sunt convins că dumneavoastră aveți mai multă experiență decât noi care lucrăm sub presiunea timpului și că ați fi dat titluri mai bune decât noi. Nu am cum să vă răspund la această întrebare. Este...

IO: 16.10, și vreau să vorbesc numai despre Realitatea pentru că noi, în analiza din reuniunea precedentă, am constatat că există un mod diferit de tratare a știrii. Sunt unele posturi care au încercat să trateze știrea într-un mod, aș zice, acceptabil.

CP: Vorbim și despre tratarea vizuală și cea editorială, da?

IO: Exact. 16.10, dna Laura Chiriac, referindu-se la profesoara de franceză din Zalău care a fost eliminată din comisia de bacalaureat – citez - “după ce a postat pe un site pornografic un film erotic făcut împreună cu soțul ei”. Deci femeia asta deja postase ea pe site-ul pornografic filmul cu pricina, potrivit doamnei Chiriac.

CP: N-am avut timp să intrăm în definiția cinematografică...

DG: Ar fi trebuit să vă străduiți din timp ca să nu le corectați post-festum.

(...)

CP: Dumneavoastra ați spus că e vorba de o infracțiune. Nu e nicio infracțiune atâta timp cât nu există o plângere. Că nu se poate derula niciun fel de cercetare.

IO: Nu vreau să intru în detalii de ordinul procedurii penale, vreau să vă spun că aici cercetarea nu se pornește în mod necesar la plângere prealabilă. Dacă vă interesează, mă duc și aduc un cod de procedură penală și o să vedeți că am dreptate.

Voci: Dar, domnule Onisei, plângerea nu exista.

IO: Dar nu asta e subiectul, doamna.

DG: Iertați-mă că vă întrerup, pe mine mă uluiește cum dumnealor stabilesc când este cazul să fie tratat subiectul jurnalistic și când juridic...

CP: Domnule Grigore, am o rugămintă. Haideți să vorbiți cu noi, că suntem de față, vorbiți cu noi, vă rog eu frumos, înțeleg că e o discuție, nu e o judecată, dacă e o judecată, trebuia să vin cu un avocat.

IO: Nu e.

DG: Vă rog să mă lăsați să vorbesc cum cred eu de cuviință...

CP: Dar înțeleg că e un dialog între cele două părți...

DG: Vă rog să mă lăsați... nu vreau să fac dialog cu dumneavoastră acum...

CP: Păi atunci eu plec...

DG: ...eu vreau să discut acest subiect...

CP: ...discutați-l fără noi, atunci. Vă rog frumos...

DG: Dar cum mă obligați dumneavoastră să mă adresez?...

CP: Am înțeles că e un dialog...

DG: Dumneavoastră mă obligați să mă adresez? Eu vă oblig pe dumneavoastră să spuneți ba nu e așa, ba așa e? Spuneți cum doriți dumneavoastră și eu vă suport. Eu vă suport din politețe.

CP: Vă rog frumos, în prezența noastră vorbiți cu noi. Am venit să vă răspundem.

DG: Poate că vorbesc cu dumneavoastră, dar eu vreau să mă exprim față de colegii mei pentru că eu am venit cu o întârziere pentru care mi-am cerut scuze și-mi exprim un punct de vedere.

CP: Eu nu vreau să jignesc pe nimeni, nici nu vreau să fiu jignit.

DG: Dar nu mă obligați dumneavoastră să vorbesc cum doriți dumneavoastră. Căci nici eu nu vă oblig să fiți politicos dacă nu aveți asta în sânge.

CP: Deci dacă-mi spuneți că nu puteți vorbi cu mine, înseamnă că sunt de prisos aici, nu are rost să stau.

DG: Nu. Dar în momentul ăsta nu simt nevoia să mă adresez dummeravoastră. Nici nu vă cunosc pe dumneavoastră.

CP: Nu contează.

DG: Bun, v-ați găsit strategia de plecare, foarte bine, vă felicit. Pe mine mă uluiește că dumnealor tratează subiectul ăsta ba jurnalistic, ba juridic. Când le convine, e jurnalistic, când nu le convine, păi nu e infractiune pentru că nu s-a făcut plângere.